

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

Ἦχος ᾠδῆς Νῆ

Τ ἠ υ περ μα χω στρα τη γω τα νι κη τη ρι ι
α ως λυ τρω θει σα των δει νων ευ χα ρι στη
ρι ι α α να γρα φω Σοι η Πο λι ις Σου Θε ο το
κε αλ λως ε χου σα το κρα τος α προ σμα χηη τον
εκ παν τοι ων με κιν δυ νων ελευ θε ε ρωσον ι να
κρα ζω ω Σοι χαι ρε Νυ υμφη α νυ υμφευτε

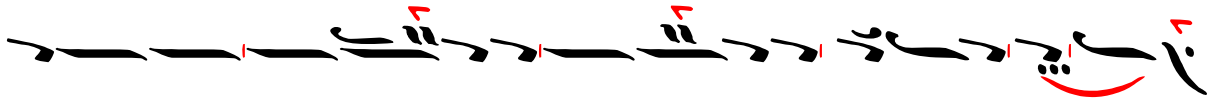
Κυρά μου Σουμελιώτισσα

Ρυθμός τετράσημος

Ήχος $\frac{4}{9}$ Πά

Ε ε ε

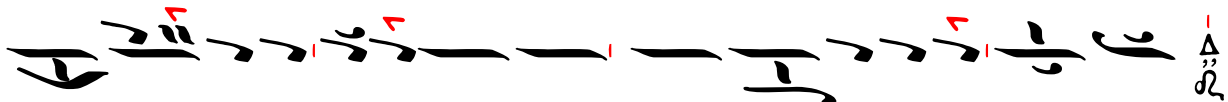
Κυ ρα μου Σου με ε ε λιω ω ω τι σα α αϊντε ε

Να ιδεις χα ρες που ου ου γι ι νο νται α α αϊντε ε

ε ε βγα 'πο το ο ο θρο νι ι ι ι σου

ε ε ξ'α 'πο τη η ην αυ λη η η η σου

Πα α ανα για α Πα να για πα ρη γο ο ρη τρα

πα α α ρη γο πα ρη γο ρα και βο η θα

Ε κυρά μου Σουμελιώτισσα αίντε, έβγα 'πο το Θρονί σου,
να ιδείς χαρές που γίνονται αίντε εξ' από την αυλή σου.

Παναγιά, Παναγιά παρηγορήτρα,
παρηγό - παρηγόρα και βοήθα,
Παναγιά, Παναγιά παρηγορήτρα,
παρηγό - παρηγόρα κάθε πίκρα.

Ε κυρά μου Πορταΐτισσα άιντε, με το μεγάλο δρόμο,
να μ' αξιώνει η χάρις σου άιντε, να 'ρχομαι κάθε χρόνο.

Παναγιά, Παναγιά μου, Παναγιά μου,
δώσε αγέ - δώσε αγέρα την καρδιά μου,
δώσε αγέ - δώσε αγέρα την καρδιά μου,
Παναγιά, Παναγιά μου, Παναγιά μου,

Ε κυρα φανερωμένη μου άιντε, μεγάλο τ' ονομά σου,
φύλο δεν πέφτει απ' το δεντρί άιντε, χωρίς το θέλημά σου.

Παναγιά, Παναγιά παρηγορήτρα,
παρηγό - παρηγόρα και βοήθα,
Παναγιά, Παναγιά μου, Παναγιά μου,
παρηγό - παρηγόρα την καρδιά μου.

*Σουμέλα λέν' την Παναγιά
Πόντου - Ρυθμός εννιάσημος*

Ἦχος Πά

Σου με ε ε λα λε εντην Πα α α α α να για ν
Σου με ε ε λα λε εν και σε να α α

Θα προ ο ο ο ο σκυ ωτην Πα α α α α να για
αν κι'ερ χου ου μαι με ε τ'ε σε ε να α

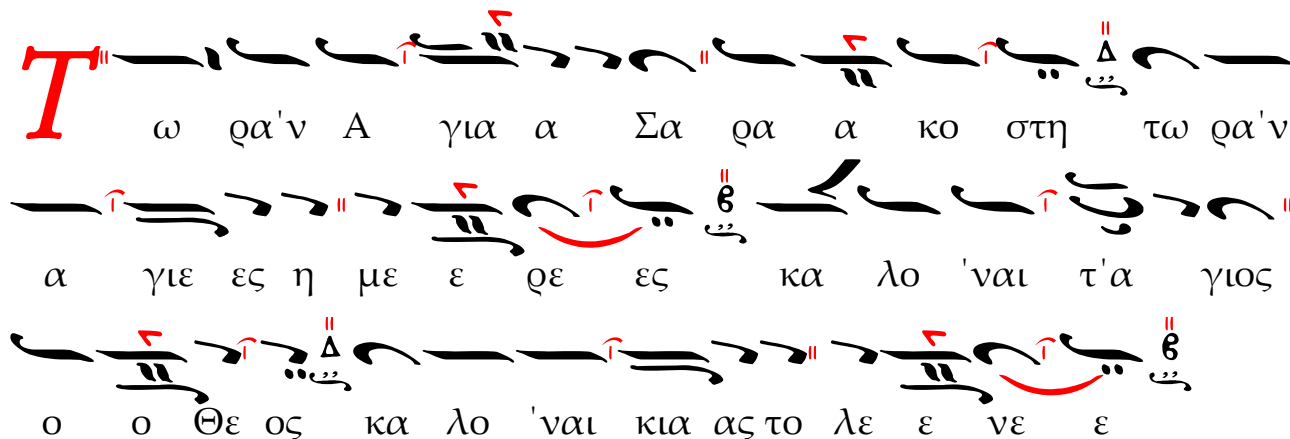
Σουμέλα λεν' την Παναγιά, Σουμέλα λέν' και σέναν
Θα προσκυνώ την Παναγιά, κι έρχουμαι με τ'ε σέναν.

Εγώ μικρός προσκυνητής, πήγα σην Παναϊαν
Και σα τρία τα χρόνια πάν', επήγα άλλον μίαν.

Εγώ ποντιοπούλ' είμαι, ματώνω κι ματούμαι
Ση Σουμελά την Παναγιά, στεφανούμαι.

Τώρα 'ν Αγιά Σαρακοστή Κατανυκτικό Κυκλάδων - Ρυθμός εξάσημος

Ἦχος Βου

Τώρα 'ν Αγιά Σαρακοστή, τώρα 'ν άγιες ημέρες,
καλό 'ναι τ' άγιος ο Θεός, καλό 'ναι κιασ το λένε.

Όποιος το λέει σώνεται, κι όποιος τ' ακούει αγιάζει,
κι όποιος το καλ' αφουγκραστεί, Παράδεισον θα λάβη.

Παράδεισον και λίβανον, από τον Άγιον Τάφο,
τον Άγιον Τάφο του Χριστού, όπου καντήλα φέγγει.

"Σταυρέ μου γύρε πίσω σου, σταυρέ μου γύρε μπρός μου,
να φτάσω το παιδάκι μου να το γλυκοφιλήσω".

"Μάνα μου κάμ' υπομονή, να κάμ' όλος ο κόσμος,
να κάνουν μάνες για παιδιά και τα παιδιά για μάνες.

Πήγαινε στο σπιτάκι σου και διάφορο δεν έχεις,
στρώσε την τάβλα θλιβερή και τα πεσκίρια μαύρα.

Και το Μεγάλο Σάββατο κατά το μεσονύχτι,
που θα ανοίξουν οι ουρανοί, θα με καλ' απαντήσης".

Ακόμα ο λόγος βάσταε κι ανοίγουν τα ουράνια
βλέπει το γιο της κι έρχεται σα φως και σα λαμπάδα.

Ἦχος Πά

Κυριε των δυναμεων μεθημων γενου αλλον γαρ
εκτος σου βοηθον εν θλιψεσιν ουκ εχομεν
Κυριε των δυναμεων ελεησον ημας

Στιχ. Αινείτε τον Θεόν εν τοις αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι της δυνάμεως αυτού.

Στιχ. Αινείτε αυτόν επί ταις δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατα το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού.

Στιχ. Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα.

Στιχ. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργανω.

Στιχ. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τον Κύριον.

Στιχ. Αινείτε τον Θεόν εν τοις αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι της δυνάμεως αυτού.

Κυριε των δυναμεων μεθημων γενου αλλον γαρ
εκτος σου βοηθον εν θλιψεσιν ουκ εχομεν
Κυριε των δυναμεων ελεησον ημας

Στάση Α'

Ἦχος ᾠδῆ Πα

Η ζω η εν τα φω κα τε τε ε ε θης Χρι
στε και αγ γε λωνστρα τι αι αι ε ξε πλητ τοντο συ
γκα τα βασιν δο ξα ζου σαι την σην

Ε πι γης κα τηλ θες ι να σω ω ω σης Α δαμ
και εν γη μη ευ ρη κω ως του τον Δε σποτα με χρις
α δουκα τε λη λυ θας ζη των

Ω Θε ε και Λο γε ω χα ρα α α η ε
μη πως ε νε γκω σου τα φη ην την τρι η μερον νυν
σπα ρατ τομαι τα σπλαχνα μη τρι κως

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι u
q

Α νυ μνου μεν Λο γε σε των πα α ντων Θε ον
συν Πα τρι και τω Α γι ι ω σου Πνευ μα τι και δο ξα
ζο μεν την θει αν σου τα φην u
q

Κ ^χ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην u
q

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο ο κε α
γνη και τι μω μεν την τα φην την τρι η μερον του
Υι ου σου και Θε ου η μων πι στως u
q

Σήμερα μαύρος ουρανός
(Πόντου) Ρυθμός μεικτός

Ἦχος 4̣ Πα

Σ ἡ με ρον μαυ ρος ου ου ρα νος ση με ε ε
ρον μαυ ρη με ε ρα ση με ρον ο ο λοι θλι ι βο
νται και τα α α βου να λυ πουου νται

Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα,
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται.

Σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι,
οι άνομοι παράνομοι κι οι τρισκαταραμένοι,
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.

Κι ο Κύριος ηθέλησε να μπη σε περιβόλι,
να λάβη Δείπνο Μυστικό για να τον λάβουν όλοι.

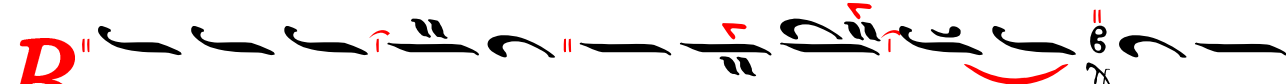

Κι η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της,
την προσευχήν της έκανε για τον μονογενή της.

Φωνή εξήλθ' εξ' ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα:
"Σώνουν Κυρά μου οι προσευχές, σώνουν και οι μετάνοιες,
και τον Υιόν σου πιάσανε και στου Χαλκιά τον πάνε".

"Χαλκιά, χαλκιά φκιάσατε δυο, χαλκιά φκιάσατε πέντε".
"Βάλτε τα δυο στα πόδια του, τ' άλλα τα δυο στα χέρια,
το πέμπτο το φαρμακερό, βάλτε το στην καρδιά του".

"Βλέπεις εκείνο το γυμνό..."
Θρήνος Μυτιλήνης - Ρυθμός εξάσημος

Ἦχος $\lambda \rho \acute{\alpha} \nu \eta$

B
λε πεις ε κει νο το ο γυ μνο ο και τον

α α να α α μαλ λια ρη ο που φο

ρει ει ει ει στην κε ε ε φα λη η α καν θι ι

νο ο ο στε φα νι

"Βλέπεις εκείνο το γυμνό και τον αναμαλλιάρη,
όπου φορεί στην κεφαλή ακάνθινο στεφάνι;

Βλέπεις εκείνο το γυμνό τον παραπονεμένο,
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο;
Εκείνος είν' ο γυιόκας σου και 'μένα ο δασκαλός μου".

"Σταυρέ μ' περιχαμήλωσε, Σταυρέ μου γύρε πίσω,
να φτάσω τον υγιόκα μου να τον γλυκοφιλήσω,
να βγάλω μια χρυσή ποδιά, το αίμα να σφουντίσω.

Φέρτι τ'αργυροψάλιδο να κόψω τα μαλλιά μου,
φέρτι και τη ματόπετρα να βάψω την καρδιά μου.

Δεν είν' γκρεμός να γκρεμισθώ ρέμα να ρεματίσω,
δεν είν' άδικος θάνατος ν'αδικοθανατήσω;"

Στάση Β'
Ἦχος Πά

Α ξι ον ε στι με γα λυ νειν Σε τον ζω ο δο ο
ο την τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας ε κτει ναντα και
συν τρι ψα ντα το κρατος του εχ θρου

Κ αλ λος Λο γε πρι ν ου δε ει δος εν τω πα σχειν ε ε
ε σχες αλλ' ε ξα να στα ας υ περ ε λα μψας καλ λω πι
σας τους βρο τους θει αις αυ γαις

Ε φρι ξεν ι δων το α ο ρα τον φως σε Χρι στε ε
ε μου μνη μα τι κρυ πτο ο με νον α πνου ντε και ε
σκο τα σεν ο η λι ος το φως

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Αναρχε Θεε συ να ι δι ε Λο γε και Πνε ε
ευ μα σκηπτρατων α να ακτων κρα ται ωσον κα τα πο
λε μι ωνωσ α γα θος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τε ξασαζωην πα να μω μη τε α γνη Παρ θε ε
ε νε παυσον Εκ κλη σι ι ας τα σκανδαλα και βρα βευ
σον ει ρηνηνωσ α γα θη

Σήμερα μαύρος ουρανός (Δωδεκανήσων)

Ἦχος Πά Πά

Α || ||
χ ση με ρο ο μα αυ ρος ου ρα νος ση

με ρο ο μαυ ρη με ε ε ε ρα

Αχ - σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα,
αχ - σήμερα εσταυρώσασι, των πάντων βασιλέα.

Αχ - σήμεραν έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι,
αχ - οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκαταραμένοι.

Αχ - ο Κύριος ηθέλησε να μπη σε περιβόλι,
αχ - να λάβη δείπνο μυστικό για να τον λάβουν όλοι.

Αχ - κι η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της,
αχ - τας προσευχάς της έκαμνε για το μονογενή της.

Αχ - φωνή της ήρθε απ' ουρανού απ' αρχαγγέλου στόμα:
"Αχ - σώνουν Κυρά μου οι προσευχές, σώνουν και οι μετάνοιες,

αχ - και τον Υιόν σου πιάσανε και στον Χαλκιά τον πάνε,
αχ - και στου Πιλάτου τις αυλές, εκεί τον τυραννάνε".

Στάση Γ'

Ἦχος ἰϛ' Γα

Α ι γε νε ε αι πα α α σαι υ μον τη τα
φη η η σου προ σφε ρου σι ι Χρι στε ε ε μου

Ω ς αφρωνυ πη ρε ε ε της προ δε δω κεν ο
μυ υ υ στης την α βυσ σο ον σο φι ι ι ας

Ω γλυκυ μου ε ε ε αρ γλυ κυ τα τον μου Τε
ε ε κνον που ε δυ σου ου το κα α αλ λος

Δ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

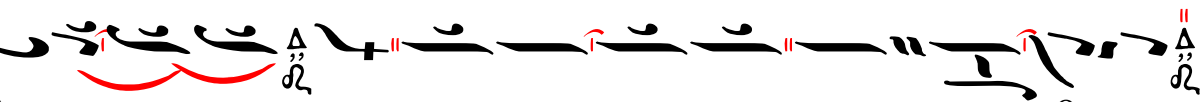

Ω Τρι ας Θε ε ε ε μου Πα τηρ Υι ος και
Πνε ε ευ μα ε λε η σο ον τον κο ο ο σμον

Κ^χ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ι δειντηντου Υι ου ου σου α να στα σιν Παρ
θε ε ε νε α ξι ω σο ον σουσ δου ου ου λους

Άγιε μου Γιώργη αφέντη μου
Καλαματιανό Κωνσταντινουπόλεως - Ρυθμός
επτάσημος

Ήχος $\frac{4}{9}$ Πά

A
γιε μου Γιωργη α φε ε ντη μουουκια φε ντη κα α βα

α λα ρη η η αρ μα τω με νε με ε σπα θι ι ι

και μεχου σο κο ντα ρι ι ι αρ ντα ρι ι ι

Άγιε μου Γιώργη αφέντη μου κι αφέντη καβαλάρη,
αρματωμένε με σπαθί και με χρυσό κοντάρι. (δισ)

Θεριό έπεσε στην χώρα μας σ' ένα βαθύ πηγάδι,
ανθρώπους το ταϊζανε κάθε πρωί και βράδυ. (δισ)

Μια μέρα δεν του πήγανε ανθρώπους να δειπνήσει,
σταλιά νερό δεν άφησε τη χώρα να δροσίσει. (δισ)

Ας ρίξουμε τα μπουλεθιά κι ότινος θέλει ας πέσει,
να πάει το παιδάκι του του δράκοντα πεσκέσι. (δισ)

Τα μπουλεθιά επέσανε σε μια βασιλοπούλα,
όπου την είχε ο βασιλιάς μόνη και μοναχούλα. (δισ)

Ξένος αγνώριστος περνά, την κόρη χαιρετάει,
κι η κόρη του αποκρίνεται, κι η κόρη του μιλάει. (δισ)

«Τράβηξε ξένη από δω και το νερό αφρίζει,
κι ο δράκοντας τα δόντια του για μένανε τα τρίζει». (δισ)

Γυρίζει ανατολικά και κάνει το σταυρό του
και βγάζει το κοντάρι του το μπήγει στο λαιμό του.(δισ)

Για πες μου ξένη να χαρείς ποιο είναι τ' όνομά σου;
κι εγώ θα κάνω χάρισμα στην οικογένειά σου.(δισ)

Γιώργη με λένε το όνομα απ' την Καππαδοκία,
κι αν θες να κάνεις χάρισμα, χτίσε μιαν εκκλησία.(δισ)

Βάλε ζερβά την Παναγιά, δεξιά έναν καβαλάρη,
αρματωμένο με σπαθί και μ' χρυσό κοντάρι.(δισ)